

ההרפתקה של סיני עלתה

לכל מי שפחה בישראל 6.5 מיליון

לירות בערכים של היום

אילו חולק סכום זה בין כל

מעושי היכולת במדינה היתה כל

מי שפחה מקבלת 30 מיליון לירות

כמה כסף שילך

אילו ירדע כל אחד מאזרחי המדינה כמה עלתה הישיבה הישראלית בחצי האי סיני, 15 השנים האחרונות, הוא היה מתפלץ. במחירים של היום, עלתה ההשקעה ב-סיני כ-162 אלף שקל לכל אחד מאזרחי המדינה, מקטן ועד גדול. כשעזב החייל הישראלי האחרון את חצי האי, הוא השיר את שם קבורים בחולות, לא רק את הריסות העיר ימית אלא גם את כל ה"פתרונות לתחלואי הכלכלה והחברה הישראלית".

בעוד שכל תשומת הלב מופנית לדראמה, כביכול, של נטישת הישובים הישראלים בסיני, כאילו לא היה זה חלק מהסכם שלום עם הגדולה שבמדינות ערב, נודע כבר אגב, שסך כל ההשקעה הישראלית בחצי האי, 15 שנות כיבוש, הגיעו ל-17 מיליארד דולר. זהו סכום ענק, אך גם הוא אינו משקף את ההוצאה הכוללת האמיתית של ישראל באזור.

מן הנתונים שיובאו להלן, אפשר יהיה ללמוד מה ניתן היה לעשות בכל-כך הרבה כסף, לרווחת תושבי מדינת ישראל, ולפי תרון כל הבעיות הכלכליות של החברה הישראלית.

סכום גדול

בהרבה

ה סכום של 17 מיליארד דולר, הוא סיכום כל מה שהוקצה לסיני בתקציבי המדינה מאז 1967 ועד 1982, אך מיספר זה מטעה ביותר.

אפשר להניח כי מאז שנת 1978, כאשר נחתם הסכם השלום עם מצרים, צומצמו עד למינימום ההשקעות בחצי האי סיני, שכן התברר כי במקום או במאוחר הוא יוחזר כולו למצרים. אם כך, הרי שמדובר ב-11 שנים שבהן הושקעו המיליארדים הרבים. בהנחה שבכל שנה הושקע סכום זהה, הרי שההוצאה היא 1.55 מיליארד דולר לשנה (1.55 = 17:11).

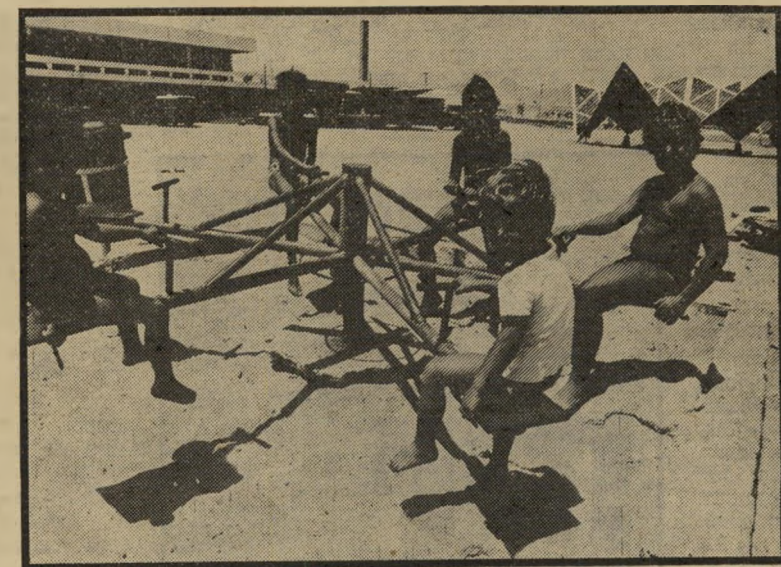
אך הסיכום הסופי אינו יכול להיות חיבור חשבוני פשוט של הסכומים האלה, שאינו מביא בחשבון את הריבית. בהנחה שלכל השקעה שנתי משולמת ריבית מיסחרית שהיא הממוצע של הריבית שהיתה מקרבלת באותה תקופה, מתברר כי הסכום מתנפח. במחיר הכלכלי האמיתי של השקעה הישראלית בסיני אינו 17 מיליארד דולר (אלא 32 מיליארד דולר! חשבון זה אינו כולל את האינפלציה שחלה בערך הדולר עצמו. אילו היה נעשה גם חישוב זה, היה מתברר כי בערכי הדולרים של היום, גדול הסכום שהושקע פי כמה מסכום זה.

לצורך החשבונות שלהלן, יהיה הבסיס לחישובים הסכום הכולל ריבית בלבד - 32 מיליארד דולר. בשקלים, סך-כל ההשקעה הישראלית בסיני היא 640 מיליארד שקל, כשהדולר לצורך החישוב הוא 20 שקל.

אך גם סכום זה אינו מספק. יש להוסיף לו שישה מיליארד שקל - סכום הפיצויים שניתנו למפונים הישראלים מחצי האי. ומה שחשוב יותר הוא, שאין פירוט של מה שהוציאה ישראל בסיני מאז ביקור סאודאט בירושלים. כשפנה ח"כ אמנון רובינשטיין בשינוי בשאלתה לשר האוצר, כדי לקבל מידע על הסכומים שהושקעו בשטח אחרי שכבר היה ברור שישראל תיסוג משם, הוא לא קיבל תשובה. נאמר לו שהמידע חסוי.

לצורכי הכתבה, הוצאה מכלל אפשרות המחשבה שמשחר הושקע במדבר מאז 1978, וכל ההשקעות פוזרו על פני 11 שנה, בין מלחמת ששת הימים, ומעט אחרי ביקור סאודאט.

אם אכן היו הוצאות נוספות, הן אינן ידועות ולא נכללות בחישובים כאן. כמו כן לא נכללות ההוצאות העצומות, במחירי רים של היום, של מלחמת יום הכיפורים, שפרצה, כפי שהודה סאודאט עצמו, בעיקר אחרי שמשו דיין הודיע על הקמת ימית, בשנת 1973. גם ההכנסות מאריות הנפט אינן נכללות בתחשיב שנערך בכתבה זו, משום שלא ברור כמה תצטרך ישראל

העיר ימית: כל מחיישב עלה למשלם המיסים הישראלי 152 מיליון לירות

ילדי אופירה יום לפני הפינוי: תקציב הביטחון השנה הוא חמישית מהסכום שבוזבז

אוצר נוהג לומר, הדבר המונע עצמאות כלכלית של ישראל.

חיסול החוב

הלאומי

לפי חישובי הלישכה המרכזית לסטטיסטיקה, החוב הלאומי של ישראל מסתכם ב-22 מיליארד דולר, שהם 440 מיליארד שקל. סכום זה מהווה רק כ-68% מהסכום שנקבר בחולות סיני. כלומר, אילו הופנה הכסף, במקום לחולות, לתשלום חובות, היתה ישראל מחסלת את החוב הלאומי שלה!

הצעת התקציב לשנת 1982, כאשר היא נבדקת מול סך כל ההוצאה בסיני, מעלה מימצאים מדהימים. כל תקציב הביטחון לשנת 1982 היה 130 מיליארד שקל, כלומר, כחמישית מההוצאה בסיני. תקציב הפיתוח לשנה זו, שהוא יסודה של כלכלה יציבה, הוא בסך הכל 11 מיליארד שקל, סכום הקטן פי 59 מסכום ההשקעות שנקברו בחולות.

תקציבי החינוך, הבריאות, הרווחה והשיכון ביחד, מגיעים לכ-115 מיליארד שקל, סכום הקטן פי 5.6 מכל מה שהוצא לריק בסיני.

הצעת התקציב כולה עומדת על 475 מיליארד שקלים. סכום זה מהווה כ-73 אחוז ממה שהושקע זירד לטימיון, בתקופה שבה המוטו היה "עדיף שארם-אלי-שייח' בלי שלום, מאשר שלום ללא שארם-אל-שייח'".

ואם נתון זה אינו מזעזע דיו, הרי שה"תוצר הלאומי הגולמי (תל"ג) החוזי לשנת 1982, בהנחה של 100 אחוז אינפלציה שנתית, יגיע לכ-508 מיליארד שקל. ה"תוצר הלאומי הגולמי מהווה את ערך כל המוצרים והשירותים שמופקים במשק בפרק זמן מסוים, במיקרה זה שנה, וכולל גם את מערך מוצרי התיצרוכת ואף את שירותי התיצרוכת, וגם את מוצרי הייצור יההון, וכלל השכר במשק.

כלומר, סך-כל הפעילות המישקית לשנה שלמה, שנת 1982, מהווה בסך הכל כ-79 אחוז ממה שהוצא במדבר סיני.

הגירעון הצפוי במאזן התשלומים בשנת 1982, כהפרש בין ערך היבוא לערך היצוא הוא של 86 מיליארד שקל. גם כאן מתוך הנחה של 100 אחוז אינפלציה שנתית, הגירעון הנגרם מעודף יבוא על יצוא קטן פי 7.5 מהסכום הלא יאומן שהוצא במדבר.

יש לזכור שבחישוב התל"ג וגם בחישוב הגירעון במאזן התשלומים, ההפרש יכול היה להיות גדול יותר, משום שבחישוב ההוצאות בסיני, נלקחה כמודד שנת 1981. סך כל המיסים שייגבו בשנת 1982 הוא 246.3 מיליארד שקל, סכום הקטן פי 2.5 מהוצאות סיני.

דירה לכל אדם

בישראל

מי שפר אומרוסי המדינה הוא 3.98 מיליון, וכל אחד תרם לחולות סיני 162,311 שקל. כל בית-אב בארץ תרם סכום של 646 אלף שקל, או 6.46 מיליון לירות בממוצע.

ההקצבה שנועדה לצרכים אזרחיים היא 3.8 מיליארד דולר, שהם 76 מיליארד שקל. בתקופת השיא של ההתיישבות הישראלית בסיני ישבו שם 5000 ישראלים. כל אחד